

מחולק
והוא

28-7-46 1-1

כחילה יקרה,

היא נחלת ונכסיה חרה. יני בוש אצמו
 לפניך כחמתן, כן וסאני בחולותי, ואל דמ-חוקי
 זה הוא כאורי ארמיה. הילך רוח בזוית משמש! מה!
 וני מלא דמ אצמ קובסת מקווא. קבלתי
 מ מיתו וביק. ונכסיה יניבית ונכסיה נכסיה
 ית זכר מיתו מלא. ית מיתו כח אגו. ואסרת
 אד ממה שמעש ומה. והיא ממה, כי הלא יולא. ונש
 אקוסה - יוז מ ממה קה, כי כון מני הטכניקה קבוצ
 ומוק מ אקני מחיקות, כי יני ממש אמתן מה מיתו,
 מה קם מה מ צב מחסן מקווא. יקד, יל ממה מה זכר
 מוס, מול מוסקט אצמיה: או מקבים, או אקוויס, או זימקיה,
 או מקווא, או אקווא, כי הט אמה הוא, והמתי מ קצתו.
 כן, דט: יל-נו יוצר אמה ו. ממתי קימה ד רואים.

מחולק
מכיל

המקום הרבוי אלה, מהו מתיק אלה מהו מקשה
 אן אקניבו, ואלק יניק מחמת - אול יק אן אורי כקתי ממש
 וכסדכיה מיקתי ונ זמן אקרוו א.
 כגני וו אדית זולסמתי אקרוו ממש ונ ממש
 היט קניי הכחול וקניי אהו מתי כקלה. קם מתי וקלה, כחומי.
 ואלק אק וקרוסיה. מה זולו הקלה באומתה וקל הייתי?
 האם ונ אקלה ממתי מה זמן?
 ורוו חסר ד ממתי מה!
 אקרה אקרוו!